

NEIL GAIMAN

CORALINE

Traducere de LIVIU RADU



Neil Gaiman a câștigat trei premii Hugo, două Nebula, unul World Fantasy, patru Bram Stoker, nouă Locus, câte două British SF și Mythopoeic, patru Geffen și unul International Horror Guild. A mai câștigat premii în Spania, Franța, Brazilia, Germania, Italia.

Scriitor profesionist de peste douăzeci de ani, autor de romane, dar și de non-fiction (e de menționat monografia *Duran Duran* din 1984) și romane grafice, editor de antologii, scenarist, maestru de ceremonii la marile premii mondiale de F&SF, Neil Gaiman s-a născut în Anglia, în 1960, dar acum trăiește în Statele Unite, lângă Minneapolis, Minnesota. Cărțile lui au fost traduse în peste douăzeci de țări. A câștigat mai mult de zece premii internaționale pentru romanele sale grafice, iar în 1991, *Sandman nr. 19* a luat premiul World Fantasy pentru povestire, fiind prima bandă desenată din lume care a câștigat un premiu literar.

Site-ul lui (www.neilgaiman.com) primește lunar 1,4 milioane vizitatori. Vinde 1,2 milioane de cărți pe an. Căutând „Neil“ pe Google, din cele 84 milioane de referințe, primele două sunt la Neil Gaiman (urmează Neil Young, Neil Armstrong, Neil Diamond).

Printre admiratorii lui se numără Norman Mailer, Stephen King, Alice Cooper, Tori Amos.

Alte cărți de Neil Gaiman apărute la Editura Tritonic:

Zei americani, trad. Liviu Radu, 2006

Băieții lui Anansi, trad. Liviu Radu, 2006

Pulbere de stele, trad. Liviu Radu, 2007

Nicăieri, trad. Liviu Radu, 2007

Semne bune, scrisă împreună cu Terry Pratchett, trad. Liviu Radu, 2008

*Am început această carte pentru Holly
Am terminat-o pentru Maddy*



Basmele sunt mai mult decât adevărate: nu pentru că ne spun că dragonii există, ci pentru că ne spun că dragonii pot fi învinși.

G. K. Chesterton

CORALINE



Coraline descoperi ușa la puțin timp după ce se mută în casă.

Era o casă foarte veche — avea o mansardă sub acoperiș, o pivniță sub pământ și o grădină înțesată cu arbori bătrâni, uriași.

Familia Coralinei nu deținea toată casa — aceasta era prea mare. Stăpânea doar o parte din ea.

Mai erau și alți oameni care locuiau în casa cea veche.

Domnișoara Spink și domnișoara Forcible locuiau în apartamentul de sub cel al Coralinei, cel de la parter. Amândouă erau bătrâne și rotofeie și stăteau în apartamentul lor împreună cu un mai mulți terrieri scoțieni bătrâni, care aveau nume precum Hamish, Andrew și Jock. Cândva, domnișoara Spink și domnișoara Forcible fuseseră actrițe. Așa îi povesti domnișoara Spink, atunci când Coraline o întâlni prima dată.

— Vezi tu, Caroline, spuse domnișoara Spink, greșind numele Coralinei, atât eu cât și domnișoara Forcible am fost, la vremea noastră, actrițe celebre. Am bătut scenele, iubito! Oh, nu-l lăsa pe Hamish

să mănânce prăjitură cu fructe, că o să-și strice bur-ticica și n-o să doarmă toată noaptea.

— Numele meu e Coraline. Nu Caroline. Coraline, zise Coraline.

În apartamentul de deasupra celui al Coralinei, sub acoperiș, locuia un bătrân nebun, cu o mustață mare. Acesta îi povesti Coralinei că pregătea un nu-măr de circ cu șoareci. Nu lăsa pe nimeni să-l vadă.

— Micuță Caroline, într-o zi, când vor fi gata, toată lumea va vedea minunile circului meu cu șoareci. Vrei să știi de ce nu poți să-l vezi acum. Asta voiai să-mi ceri?

— Nu, răspunse liniștită Coraline. Voiam să vă cer să nu-mi spuneți Caroline. Numele meu e Coraline.

— Motivul pentru care nu poți să vezi numărul de circ cu șoareci este că șoarecii nu-s încă pregătiți, spuse bărbatul de la etaj. Și refuză să interpreteze cântecele pe care le-am scris pentru ei. Toate cân-tecele pe care le-am scris pentru ca să le cânte ei sunt gen *oompah, oompah*. Dar șoarecii albi vor să cânte doar *toodle oodle*. Mă gândesc să încerc să-i hrănesc cu alte sortimente de brânză.

Coraline nu credea că există cu adevărat un circ cu șoareci. Credea că bătrânul îl inventase.

A doua zi după ce se mutase în casă, Coraline plecă în explorare.

Exploră grădina. Era o grădină mare. În fund se găsea un teren vechi de tenis, dar nimeni din casă nu juca tenis, iar împrejmuirea din jurul terenului avea găuri în ea și plasa putrezise în mare parte. Exista și o veche grădină cu trandafiri, plină cu tufi-șuri de măceș pitice și veștejite; mai exista o grădină alpină care era numai pietre; mai exista un cerc de vegetație luxuriantă, alcătuit din băltoace cafenii,